

عنوان مقاله:

رابطه ویژگی های شخصیتی با فرسودگی شغلی در بهورزان دانشگاه علوم پزشکی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی سلامت، علوم تربیتی و روان شناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ملیحه آرین پور - روانشناس بالینی، وزارت آموزش و پرورش

محدثه محترم - روانشناس، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر این بود که به درک بهتری از اهمیت عوامل فردی در فرسودگی از طریق بررسی رابطه ویژگی های شخصیتی و فرسودگی شغلی بهورزان دانشگاه علوم پزشکی دست یابیم. روش این پژوهش از نوع همبستگی بوده، و جامعه آماری آن کلیه ی بهورزان شاغل در دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، زمستان ۱۴۰۱ بود. حجم نمونه برابر با ۱۳۹ نفر بود، که به روش در دسترس انتخاب گردیدند. ابزارهای گردآوری اطلاعات عبارت بودند از پرسشنامه ۵ عامل بزرگ شخصیت (۱۹۹۹)، و پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش (۱۹۹۶)، جهت بررسی یافته ها از شیوه ی همبستگی، رگرسیون خطی چند متغیری بهره گرفته شد. یافته های پژوهش حاضر نشان دادند که غالب بهورزان شرکت کننده در پژوهش حاضر فرسودگی شغلی بالا را گزارش نموده اند، و میزان فرسودگی شغلی خود را در سطح پایین و یا متوسط گزارش نموده اند. در میان مولفه های وارد شده در این مدل برون گرایی ۲۰/۵٪ کاهش فراوانی فرسودگی شغلی، و از سوی دیگر روان رنجورخوبی ۲۴٪ افزایش فراوانی فرسودگی شغلی را پیش بینی نمودند. همچنین یافته های به دست آمده نشان دادند که برون گرایی ۲۷٪ کاهش و روان رنجورخوبی ۱۵٪ افزایش شدت فرسودگی شغلی را پیش بینی نمودند. بنابراین با در نظر گرفتن یافته های به دست آمده از این تحقیق به نظر می رسد توجه به ویژگی های شخصیتی بهورزان رویکردی مفید برای درک مشکلات احتمالی شغلی و بهبود فرسودگی شغلی آنها و ارائه ی بهتر خدمات در مراکز بهداشت به جامعه ی روستایی می باشد. از محدودیت های پژوهش حاضر استفاده از شیوه پژوهش مقطعی بود.

کلمات کلیدی:

ویژگی های شخصیتی، فرسودگی شغلی، بهورز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836285>

